
PLAYING AT HER TABLE
FERDINANDO FREGA

IGRAJUĆI ZA NJEZINIM STOLOM

The Art of Attraction · 02

Godine su prolazile, iako ne mnogo njih, a za vrijeme sati i odmora moja je učionica bila dvorana. Između košarke, odbojke i malog nogometa, ondje sam provodio vrijeme. Kad bi koji profesor ušao u pravu učionicu i zatekao me ondje, zabrinuo bi se što radim – ali ja sam samo došao po suhu odjeću, zbog znoja.

Mislio sam da mogu igrati i proći neopaženo, ali tada sam već imao svoj motocikl, Laverdu 125. Dobro sam se odijevao, a majčin novčanik izvrsno mi je služio kad god je u njemu bilo sitniša; da su novčanice bile cijele, nikad ih ne bih dirnuo. Bila je to savršena zamka.

Ona je uzimala novac od oca dok je spavao i govorila mi da ne kažem ni riječi, a ja sam ga uzimao od nje kad nije gledala. Uostalom, bio sam dječak koji se zove Frega – na talijanskom, onaj koji štipne. Ahahahahaha.

Jednog dana u dvorani prišla mi je lijepa djevojka, visoka i vitka, i počela razgovarati. Nije vam trebao računovođa da izračunate njezin zbroj.

Pozvala me da je posjetim. Živjela je dvadeset kilometara od grada i jednog poslijepodneva krenuo sam motociklom k njoj.

Kad sam stigao, nazvao sam njezinu kuću da kažem da sam u selu i da se možemo naći, ali ona se opirala, pokušavajući me

nagovoriti da dođem k njoj kući i upoznam cijelu obitelj – uključujući psa.

Vratio sam se na motocikl i otišao onamo odakle sam došao. Sljedećeg dana krenula je u napad, pitajući me zašto nisam došao k njoj kući, a ja sam odgovorio: nisam bio odjeven za službene zaruke, a nisam ponio ni prstenje.

Nije me pustila više od dva mjeseca. Svaki dan isto pitanje: kad ćemo se vidjeti? I svaki dan isti odgovor: da vidimo kad će moja majka biti slobodna, da je upoznaš.

A ona: zašto?

A ja: bitno je da se slažeš s njom. Jadnica, u invalidskim je kolicima – netko će se morati brinuti o njoj.

Kad je shvatila u kakvu bi situaciju ušla, više se nije vratila. Sljedećeg dana nestala je.

Naletio sam na nju nekoliko godina poslije u supermarketu i upoznao je s majkom, u sjajnoj formi. Čitajući između redaka, pitala me što se dogodilo – kako se oporavila, kako je ozdravila – a ja sam odgovorio: terapija matičnim stanicama i čarolija žena.

Majka me pogledala, zatim se nasmiješila i rekla mi da sam stvarno njezin sin, ali da će mi prije ili poslije netko izgladiti krzno kako treba. Ono što nije znala bilo je da sam ja često mijenjao krzno i da nikad ne bi dvaput zatekla istu verziju mene.

Ferdinando